

תת"ע 2888/04/16 - מדינת ישראל נגד אל קרינאוי יסין

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 2888-04-16 מדינת ישראל נ' אל קרינאוי יסין
בפני כבוד השופט אהרן האוזרמן

בעניין: מדינת ישראל באמצעות מדור תביעות את"ן
ת"א

המאשימה

נגד

אל קרינאוי יסין באמצעות ב"כ עוה"ד עלא
קישאוי

הנאשם

הכרעת דין

הנאשם זכאי מחמת הספק.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה במהירות 167 קמ"ש בדרך ש"אינה עירונית" בצומת השבעה ממזרח למערב, מקום בו המהירות המקסימאלית המותרת הינה 90 קמ"ש.

ביום 10.10.16 כפר ב"כ הנאשם במענה לכתב האישום, ובכפירתו מסר: "הנאשם כופר בנהיגה וגם במהירות. טוען שאדם אחר נהג ברכב". התיק נדחה לשמיעת ראיות ליום 06.12.16.

בפתח ישיבת ההוכחות בקשה התובעת לתקן את כתב האישום בהסכמת הסגור והוסיפה את עדי תביעה הבאים: "רס"ב אביבי ניב, שיגיש תע"צ תקינות, העד בועז בראשי שיגיש תע"צ מהירות ובדיקת תמרוך במקום, רס"ב עודד ראובני שגם בדק את התמרורים".

ב"כ נאשם הסכים להגשת כל המסמכים שערכו עדי התביעה ללא חקירה נגדית. המסמכים התקבלו הוגשו וסומנו. הנאשם אשר נכח באולם ביהמ"ש ביום הדיון, בחר שלא להעיד כלל.

ב"כ המאשימה בקשה להרשיע על סמך עדויות השוטרים שהוגשו וטענה כי הנאשם בכפירתו טען כי אדם אחר נהג ברכב, טענה שלא הוכיח, הנהג האחר לא התייצב ואף הנאשם בחר שלא להעיד, מכאן עתרה להרשיע את הנאשם.

למחרת הדין (ביום 07.12.16) הגישה ב"כ המאשימה במזכירות ביהמ"ש, באמצעות "נט-המשפט" מסמך שכותרתו "תוספת לסיכומי התביעה" בו ביקשה להוסיף לסיכומיה בע"פ (זאת בטרם הגיש הסנגור את סיכומיו שערך לבקשתו, בכתב) ובו הוסיפה כי:

"הח"מ תטען, כי נוכח העובדה, שהנאשם "טוען שאדם אחר נהג ברכב" (ראה פרוטוקול מיום 10.10.16 שורה 4), אולם הנאשם לא הביא, במסגרת פרשת ההגנה, את הנהג בפועל, יש להרשיעו, מכוח חזקת הבעלות, אשר לא הוכחה בשום שלב."

כמו כן בקשה לצרף תע"צ בעלות ברכב של הנאשם ליום האירוע, וזאת כלשונה - **"למען הסר ספק"**.

לא למותר לציין כי בקשת התובעת הינה בניגוד לכל סדר דין אפשרי, הן משום שהתע"צ לא נרשם כלל בפרוט עדי התביעה בכתב האישום (וגם לא הוסף בכתב האישום המתוקן) והן משום שפרשת התביעה הסתיימה והמאשימה הכריזה "אלו עדי". משום כך לא התרתי הגשת התע"צ.

ב"כ הנאשם בסיכומיו, ביקש לזכות את הנאשם, מאחר ולשיטתו לא הודה בשום שלב בבעלות ברכב, הוכחת הבעלות הינה עובדה שעל התביעה להוכיח ועומדת בבסיס כתב האישום שהוגש מכוח חזקת הבעלות ומשום כך יש לזכות.

התביעה מצידה טוענת, ככל שניתן להבין את עמדתה, כי הנאשם מסר כפירה מפורטת, ובכפירתו טען להגנתו כי אדם אחר נהג ברכב, ב"כ הנאשם לא כפר בבעלות כפירה מלאה ולפיכך לשיטת המאשימה אין המאשימה צריכה להוכיח את הבעלות.

דין:

מצאתי כאמור לזכות את הנאשם מחמת הספק, אם כי אינני מקבל את הנמקת ב"כ הנאשם. הזיכוי במקרה זה מתבקש ללא קשר לעובדה כי ב"כ הנאשם לא הודה/לא כפר בבעלות. ואסביר.

על פי סעיף 156 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982, [להלן: "החסד"פ"]:

"לא הודה הנאשם בעובדות שיש בהן כדי להרשיעו באישום, תביא התביעה לפני בית המשפט את ראיותיה לעובדות שלא נתקבלה עליהן הודיה.....".

לשיטת הסנגור, מאחר וכפר בנהיגה ובמהירות הנמדדת בלבד, ו"שתק" (לא כפר ולא הודה) לגבי הבעלות, התביעה הייתה צריכה להביא ראיותיה לעניין הבעלות.

אינני מקבל פרשנות זו של ההגנה. אני סבור כי את סעיף 156 הנ"ל יש לקרוא יחד עם סעיף 152 לחסד"פ.

סעיף 152 לחסד"פ, קובע בנוגע לתשובת הנאשם לאישום כי :

"...הנאשם רשאי שלא להשיב, ואם השיב, רשאי הוא בתשובתו להודות בעובדות הנטענות בכתב האישום, כולן או מקצתן, או לכפור בהן, וכן לטעון עובדות נוספות בין אם הודה כאמור ובין אם לאו; השיב הנאשם באחת הדרכים האמורות, רשאי בית המשפט לשאול אותו שאלות, ובלבד שהשאלות לא יחרגו מהדרוש להבהרת תשובת הנאשם; תגובת הנאשם יכול שתיעשה על ידי סניגורו..."

את סעיף 156 יש לקרוא על רקע האפשרויות העומדות לנאשם במענה, לפי סעיף 152 (ולא להיפך).

לפי סעיף 152 לחסד"פ אכן הנאשם רשאי שלא להשיב כלל לכתב האישום [שתיקתו עשויה לחזק את ראיות התביעה (ראה: סעיף 152(ב) לחסד"פ)]. אולם, לא סביר בעליל שהנאשם יהיה רשאי שלא להשיב "באופן חלקי" בלבד, ולשתוק רק לגבי עניין נקודתי בכתב האישום.

קריאת סעיפים 156 ו-152 יחד מביאה למסקנה כי הנאשם רשאי לשתוק לגבי כלל האישום נגדו, אולם אם בחר להשיב, עליו להשיב תשובה מלאה לכלל העובדות הנטענות כנגדו. מסקנה זו עולה בברור מלשון החוק - שכן לאחר החלופה של "לא להשיב" נאמר מיד "ואם השיב".

ה"אופציות" של התשובה לאישום הינן: כפירה, הודיה, לטעון טענות נוספות, בין אם כפר ובין אם הודה. האופציה של "שתיקה חלקית" (לא להודות ולא לכפור) לגבי חלק מהעובדות בכתב האישום אינה קיימת על פי לשון סעיף 152 ולטעמי היא אף אינה הגיונית, שכן הסעיף מכיר אמנם באפשרות לא להשיב, אולם אי התשובה [גם על פי סעיף 152(ב)] הינה באופן גורף לכל עובדות האישום.

במקרה דנן, ב"כ הנאשם אכן "השיב" לכתב האישום ועל כן עמדו בפניו האפשרויות הבאות: להודות, לכפור, לטעון טענות נוספות. ואולם, גם אם נראה בהעדר כפירה מפורשת בבעלות משום הודיה לכאורית בבעלות, הרי שבמקרה דנן הנאשם כפר כפירה מפורשת בנהיגה. מאחר וכתב האישום כולו מבוסס על הוכחת הנהיגה על בסיס הבעלות (על פי חזקת הבעלות) ברור שלא ניתן לומר שהנאשם הודה בבעלות (גם אם לא כפר בבעלות באופן מפורש).

לאחר כל זאת, באתי לכלל מסקנה כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק וזאת מן הטעמים הבאים:

1. התביעה צריכה הייתה להרים את הנטל הראשוני המוטל עליה להראות כי הנאשם נהג ברכב. במקרה דנן הוכחת הנהיגה הינה על ידי הפעלת חזקת הבעלות הקבועה בסעיף 27ב לפקודת התעבורה. לצורך זה על התביעה להוכיח תמיד את הבעלות. אם תוכיח כי הנאשם הבעלים או המחזיק ברכב במועד הרלוונטי, יעבור הנטל להגנה

להוכיח (את טענתה) כי אדם אחר נהג ברכב.

2. אין שום קשר בין העדר כפירה מפורשת בבעלות לבין הטענה כי אדם אחר נהג ברכב, שכן גם במצב הזה התביעה הייתה חייבת להגיש תע"צ בעלות, על מנת להרים את הנטל להראות שהנאשם "נהג" ברכב ולו מכוח חזקת הבעלות.

3. המאשימה לא רשמה כלל בעדי התביעה המפורטים בכתב האישום שהגישה כנגד הנאשם, את תע"צ הבעלות, ואף לא בקשה להוסיפו בעת שבקשה לתקן את כתב האישום שתוקן ע"י הוספת 3 עדי תביעה ש"נשמטו" (אף הם) מכתב האישום (עורכי התע"צים לגבי תקינות המערכת) עדים שנוספו בהסכמת הסגור, בכתב האישום המתוקן.

4. מאחר ופרשת התביעה הסתיימה לא ניתן לבקש להוסיף תע"צ תקינות בשלב זה, ולאחר הסיכומים (כבקשת המאשימה שנדחתה).

5. המאשימה לא עמדה בנטל הבסיסי הראשוני במקרה זה, והוא להוכיח כי הנאשם "נהג" ברכב בין משום שלא הציגה כל ראיה פוזיטיבית ממנה עולה כי הנאשם הוא שנהג ברכב ובין משום שלא ביססה את הנהיגה מכוח "חזקת הבעלות" הקבועה בסעיף 27 לפקודת התעבורה, כל זאת יש להעיר בלי כל קשר לשאלה אם ההגנה הוכיחה שאדם אחר נהג ברכב.

נוכח האמור, הנאשם זכאי מחמת הספק.

זכות ערעור כחוק, לביהמ"ש המחוזי בתל אביב.

מזכירות תעביר ההחלטה בדואר לצדדים.

הדיון הקבוע ליום 28.12.16 למתן הכרעת הדין - מבוטל.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ז, 20 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.